

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. I. emelet.

Feltámadunk!

Amikor e sorok az olvasó kezébe jutnak, az emberek ezrei és tizezrei zarándokolnak egy kapun át szeretteiknek sírjaihoz, amelyen ez a csodálatos szó olvasható: Feltámadunk. Milyen jó gondolat volt ez, erre a kapura felírni ezt az egyetlen egy szót. Magában foglal ez mindent, amit tudnunk kell, amikor idejövünk.

Tagadhatatlan, hogy ilyenkor ősszel, a lombhullás idején, sok minden az elmúlásra következtet és fájó érzés akarja felütni magát szívünkben. És ha szeretteink sírjához megyünk, ott is fájdalom akar urrá lenni felettünk. Ezért jó, ha újra meg újra ismételjük szívünkben: Feltámadunk.

De szükségünk van erre a bizonyosságra a hétköznapi életben is. Nem tűnik-e fel sokszor mindaz, ami velünk és körülöttünk történik nehéznek, talán elviselhetetlennek? Hajlandók vagyunk elképzelni azt, hogy mi szenvedünk legtöbbit, hogy velünk bánnak az emberek a legigazságtalanabban. Az áldozatok tulságosaknak látszanak és ellenállási erőnk elfogyatkozik. Ilyenkor új erőt kell kapnunk, hogy tovább mehessünk.

Egyszer az Ur Jézus a tanítványaival hajón utazott. A fáradság elnyomta Őt és elaludt. Ezalatt vihar támadt és a tanítványokat oly nagy félelem fogta el, hogy a Mestert felköltötték. Neki csak a tengerre kellett nézni és az elcsendesedett. De a tanítványokhoz fordulva, megkérdezte őket: „Hol van a ti hitetek?” Viszont ezek egymás között tanakodva, kérdezték: Ugyan ki ez, hogy a szeleknek is, a víznek is parancsol és engedelnek neki?

Az őszi lombhulláskor szeretteink sírjai látogatásánál emeljük fel tekintetünket ahhoz az Urhoz, akitől mindez van. „Én vagyok a feltámadás és az élet.” Minden, a keletkezés és az elmúlás Őtőle van. És semmi sincsen, semmi sem történik, ha csak nem Őáltala.

Tehát Hozzá kell fordulnunk, hogy ne csak muló fájó érzés járja át szívünket, hanem

hogy új életre is jussunk el. Az üdvözítő nem csak azért jött el, halt meg és támadott fel, hogy egykor mi is feltámadjunk, hanem hogy itt a földön legyünk erősek és bátrak cselekedni az Ő cselekedeteit, élni az Ő életét. Tehát a szeretteink sírjától nem mint elfáradt vándorok, nem mint megtört hitű, elcsüggedt emberek menjünk el, hanem mint olyanok, akik tudják, hogy akiknek sírjánál állottunk, azok élnek. És azok elvárják tőlünk, hogy higgyünk a mi Üdvözítőnknek. Aki azt mondomondta, hogy menjünk el, mert amiképpen az Atya Őt küldötte, úgy küld el viszont minket Ő, És úgy vagyunk mi igaz keresztények, ha azokat cselekszünk, amiket Ő cselekedett, De hogyan másképpen tehetjük meg mi ezt, ha nem úgy, hogy Benne és Nála maradunk. Hiszen Nála nélkül semmit sem cselekedhetünk. Viszont Isten nem dicsőített meg a mi jajveszékélésünkkel, megtört szívűségünkkel, életre való alkalmatlanságunkkal, hanem életvidám, bátorságos és bizakodó munkálkodással.

Feltámadunk! Bizzuk őket, akik előttünk mentek el, a jó Atyára. Aki őket elfogadta az Ur Jézus szeretetéért. De mi magunk tekintsünk körül és látni fogjuk az okát annak, amiért Isten még itthagyt minket. Mennyi sok alkalom van Jézus szeretetének gyakorlására! Az Isten országa, nem szép beszédben, hanem erőben nyilvánul meg. Tehát munkálkodjunk, ameddig erre alkalmunk van. Amit Isten reánk akar bízni, végezzük el bátran. Milyen szomorú volna, ha mi engedetleneknek találtatnánk. Az Ur Jézus egész élete engedelmes, alázatos élet volt. Induljunk utána és engedelmességből és az alázatosságban győzedelmeskedni fogunk minden szomorúságon és gyarlóságon. Jézus mondja: „Én vagyok a feltámadás és az élet!” T.

Bizd csak azért magadat ő reá és légy
békességben: ezekből jó származik reád.

(Jób. 22, 21.)

A titkos kamra.

Üdvöztünk így szól Máté ev. 18. r. 20. versben: Ahol ketten vagy hárman egybegyűltek az én nevemben, ott vagyok közöttetek... Ezzel a titkos imakamra testvéri közösségének különleges kegyelmi ígéretet tett. Az imakamrának olyan különleges feladatát jelölte meg az Ur ezzel, amit nem helyettesítenek sem a hatalmas imaközösségek, sem a magános imádkozók imái. Az imakamra e kettő között középen áll: a magános imádkozók tevékenysége olyan, mint a gyalogsági fegyveré a háboruban, az imagyülekezeteké, mint a nagy ostrom ágyuké — de célja van a tábori tarrackoknak is.

Békésebb hasonlattal élve: az imakamrák feladata az, ami a családé — az egyes ember és nemzet összessége között. A családban összpontosul az egyének élettevékenysége — és onnan árad ki hatása a nemzeti életbe.

Az egyes hívő nem bír el minden rázuhanó terhet, amit az Ur elé kell vinni. Viszont mindent a nyilvánosság elé tárnai nem lehet és nem szabad: bajok, személyes küzdelmek, családi nehézségek, hivatásunk közben ránk váró döntő elhatározások, feladatok: ezeknek az Ur elé vitele mind, az imasejt feladata. Természetesen, legnagyobb boldogság, ha maga a család ez az imaközösség — de hány esetben van ez így? Pedig az újjászülött embernek védelmező és nevelő-körre van szüksége: olyan körre, ahol imaéletet élni tanul. Legtöbbször hiányzik ez a kör. Csoda hát, ha szomorú visszaeséseknek vagyunk a tanúi? A legerőteljesebb csecsemőnek is szüksége van a családi kör melegére, védelmére: mi lenne belőle enélkül. Az imasejtben tanul a kezdőkeresztény imádkozni, szárnyait bontogatni, itt nyer tanácsot kétségei, szorongásai közben, intési tévedései, botlásai alkalmával. De a nagy feladataira is a hívő embernek, itt kell látást nyernie, nevelést kapnia, itt ismeri fel Isten országának hatalmas távlatát és a munkában való részvétel felőli elkötelezettségét.

Az imakamra legsajátosabb feladata a papi-szolgálat ujszövetségi értelemben. Minden egyéb erre való előkészület csak. Az egyes hívőnek az imaközösségben kell feloldódnia saját terheitől, nehézségeitől, meg kell ismernie itt, Krisztus egyházának szent feladatát itt, e földön, hogy az Ur felhasználhassa őt papi tisztében — és szívére rakja saját terheit — mint ahogy Áron viselte a nép terhét — 12 nehéz drágaköbe vésvé mellén. Az imasejtnek kell továbbá egyfelől a teherhordozó erőt, másfelől az átütőerőt megadnia az egyház minden munkásának és munkájának: az evangélizációnak, a szeretetmunkának és a konferenciáknak.

A mai időkben még ezen kívül is sajátos feladatok vannak az imasejtnek: a napilapok

is telve vannak olyan adatok közlésével a nemzeti és nemzetközi életből, amiknek imádkozásra kell indítaniok a keresztyéneket.

Hadd indítson fel az Urnak lelke százakat, ezeket minden egyházban, ilyen kis 2-3 emberből összetevődő imasejteket alkotására! Ha magad is megmozdultál ilyen imasejt gyűjtésére: Kérd az Urat, hogy mutassa meg Ő maga az ehhez szükséges „másikat”!

Németből: K. Gy.

Egy nehéz sebesült honvéd és az édesanya.

Valahol közel a magyar határhoz egy sebesült vonat érkezett, K. városában több sebesültet szállító kiraktak az ottani hadikórházba. Egy nehéz sebesült honvédnek, kinek fejsebe volt, mindjárt értesítették az édesanyját, ki az első vonattal sietett szeretett fiához. De nem engedték be hozzá. Az orvos a folyóson találkozt az anyával és azt mondta: „Kérem ne zavarja, őt, mert ez nagyon válságos lehet a számára, mert nem hall és nem látja önt.”

De az édesanya kérte az orvost: „Kérem doktor ur, csak az ágya mellé szeretnék állni. Megígérem Önnek, hogy nem fogom zavarni.” Ezt megengedte az orvos. Amikor belépett a kórterembe és meglátta fiának egészen beköltött fejét, alig bírta visszatartani a zokogást. Csak néma könnyeinek engedett szabad folyást.

Az ápolónő csendes intésére megállt a fia ágya végénél és nézte liát nagy anyai szeretettel, részvétellel és fájdalommal s szívében felkiáltott a jó Istenhez. Az ápolónő közben elfordult, mire csendben és gyengéden rátette az anya fia fejére kezét. A fiu bár nem látott, megfordította fejét és alig hallhatóan csak annyit mondott: „Édesanyám!” Erre már az ápolónő is visszajött és kiakarta vezetni az édesanyát, de a sebesült katona összeszedve minden erejét, azt mondta: „Hadd simogasson meg édesanyám, így előbb gyógyulok meg.” Igaza lett! Nemsokára felgyógyult a beteg honvéd. Az édesanya kezei gyógyir voltak fia számára.

Az édesanya simogató kezei hasonlóak az Ur Jezusnak áldó és gyógyító kezeihez. Kedves beteg testvérem engedj magad meggyógyítani Megváltódtól, ki annyit szenvedett Erted és anyai szeretettel szeret Téged! *Minor.*

Semmiféle merészség és elbizakodás nem veszélyesebb, mint tulajdon igazságában s tudományában kevélykedni és elbizakodni.

(Szt. Ágoston.)

Az igazi örököséről!

„Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!”

I. Kor. 16, 13.

Nagy szükség van arra, hogy e nehéz megpróbáltatási időkben ébren legyen Istennek népe. A sátán a világnak istene még mindig az a régi kigyó, aki ravaszabb minden mezei vadnál. Ezért féltette Pál is a korintusiakat, hogy a kigyó, ki Évát megcsalta az ő álnokságával őket is megcsalja majd. II. Kor. 11, 3.

A sátán egy ezermester, ő érti, hogy kell a hívőket elaltatni, restekké tenni. Ezért vigyázzál és legyél éber Istennek gyermeke! Tarts ezért szigorú önfigyelmet és élj egy önmegtágadó életet. Ha alszol is, legyen éber a te lelked, Ének 5, 2. Kérd szerető Uradat, hogy Ő ébresszen fel, hogy Ő segítsen néked örökösni és vigyázni. És 50, 4, 5. Legyél erős a hitben, mert csak úgy tudsz ellenállni az ördögnek. I. Pét. 5, 8, 9. Hitedet meg tápláld az igéből. Vigyázz a te gondolataidra, Ne hagyd el magad! „A bűnös férfiú hagyja el az ő bűnös gondolatait és térjen meg az Urhoz.” És 55, 7. Olvasd szorgalmasan az ígét és enged magadat attól befolyásolni. Állj teljesen az ige hatása alá és az Ur fog belőle szólni hozzád. Légy az Urnak odaszentelt gyermeke, mint Sámuel és hallani fogod az Urnak hangját. I. Sám. 3, 4, 10. De Istennek hangját csak azok hallják meg, kik teljesen alávetik magukat az Igének és engedelmeskednek a léleknek. Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai. Róm. 8, 14. Drága testvérem, add fel saját terveidet s mondj le szenvedélyeidről. Add fel önkaratodat és tegyél le mindent az Ur Jézusnak kezébe és ha gyermeki hittel rajta csüngsz és az Ő szent ígétjén, úgy hallani fogod az Ő hangját. Add fel önkaratodat és megsemmisítetted a poklot. Légy szorgalmas a keresésben, a zöngetésben, a könyörgésben, örökösni a lelked felett. Ne akard ezt a világot megszerezni, mert csak a lelked sinylí meg. Légy éber reggel, légy éber délben, légy éber este. Állass őrizőket Sionnak falaira és vigyázz! És 62, 6, 7. Az Ur eljön hamar. Te is várod Őt? Légy és készülj az Ő megjelenésének napjára. I. Pét. 5, 4. II. Tim. 4, 8.

Minor.

Keserűség idején.

Nyomorúság és keserűség ért engem, de a te parancsolataid gyönyörűségem nékem. (119. zsolt. 143.)

Nyomorúság és keserűség idején, milyen álláspontot foglalasz el Isten parancsával szemben?

Nyomorúságról legtöbbször anyagi és testi értelemben beszélünk. Nyomorúság, ha anyagiilag tönkre jut valaki, ha nyomorult és tehe-

tellen, betegség következtében sokat szenved. Ez mind, nem kívánatos helyzet, melyekről az ember azt gondolná, hogy nem alkalmasak arra, hogy gyönyörködjenek az Isten parancsaiban. Ugyan kinek van kedve nyomorúságában bármiben is gyönyörködni, mikor a nyomorúság a maga égető fájdalommal magára irányítja a figyelmet.

Keserűségről inkább lelki értelemben szoktunk beszélni. Keserűséget okoznak az emberek, megkeseríti életünket saját lelki helyzetünk és ez annyira igénybe veheti erőnket, hogy vajmi kevés vágyunk van gyönyörködni.

A zsoltárirót egyszerre érte nyomorúság és keserűség. És ebben a szomorú helyzetben, nem alélt el, nem fulladt a csüggedés mocsarában, nem lett rajta urrá a megkeseredés, nem a maga nyomorúsága és keserűsége fölött sopánkodott, hanem az Ur parancsaiban gyönyörködött. Szemeit a hegyekre emelte, honnan az ő segítsége jött. (121. zs.)

Kedves lélek, nem volna jó nekünk is a magunkévá tenni ezt a módszert? Mi sokszor minden hívőségünk dacára úgy belemerülünk a magunk bajaival, nyomorúságaival, keserűségeivel való bibelődésbe. Oh akarjunk az Ur parancsaiban gyönyörködni, akarjuk az Ő szent akaratát magunkévá tenni és akkor Ő is magáévá teszi a mi terhünket és ha vele visszük, akkor az Ő ígérete szerint gyönyörűséges és könnyű.

Legyen a mai napnak is minden keserűsége Ő előtte és viszont mi előttünk legyen Ő vigasztaló Szentlelkének erejével, kegyelmével és szeretetével, mely mindenkor erőt ad csüggedt fejünket és szívünket felemelni hozzá. I. j.

A negyedik lovas.

„És látám és imé egy sárgaszínű ló és aki rajta üle, annak a neve halál.” Jel. 6. 8. A halál fenséges és félelmetes. Mózes százhusz éves korában halt meg, az ereje meg nem fogyatkozott, szemei nem homályosodtak meg. Isten maga temette el őt, a nép nem tudta, hol van a sirja. Valószínű, hogy holttestével és sirjával olyan nagy kultuszt űztek volna, hogy már szinte bálványimádás számba ment volna. Szeretteink elvesztése igen éles fájdalom, de a Szentírás azt mondja, hogy az orcának szomorúsága által jobbá lesz a sziv. Édesanyám halálakor igen megrendültem, nem gondoltam, hogy elvesztése ilyen nagy fájdalommal jár. De a hit felemelt a nagy szomorúságból. Megnyugodtam, eljött az Urtól rendelt idő, mennie kellett. Fontos az, hogy megtudjunk alázkodni Istennek hatalmas keze alatt és mondjuk: Legyen meg a Te akaratod! A pogányok halál esetén tulságosan átadták magukat a fájdalomnak, testüket késsel meghasogatták a halottért, hogy a vérük kiserkent. Milyen dicső reménysége van a keresztyének,

van feltámadás, van örökélet. Jézus szent halála azonnal életet hozott. Máté evangélista írja: Jézus pedig ismét nagy fenszóval kiáltván, kiadá lelkét. És a sírok megnyílnak és sok elhunyt szentnek teste feltámadta és kijöven a sírokból, a Jézus feltámadása után bementek a szent városba és sokaknak megjelenének. Máté 27. 50, 52—53. Jézus mondá: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is él. Ki Jézus keresztyéjére hittel néz fel, azon pillanatban üdvöt lel. R. M.

H I R E K.

Aratási hálaadó ünnepély Miskolcon. A miskolci gyülekezet október 4-én tartotta aratási hálaadó ünnepélyét, mely alkalommal Haszits János ungvári prédikátor, ki feleségével látogatta meg a gyülekezetet, hirdette az ígét. Az ünnepélyen, — mely az eddigieknél minden tekintetben gazdagabb volt — megjelentek a kistokaji és sa-jóecsegi testvérek is. A változatos ünnepélyen, melyen a zenekar is bőségesen kivette részét és Koncz tv. is szólt a közönséghez, érezhető volt az Ur jelenléte s hisszük, hogy e hálaadó Istentisztelet emléke nem mulik el nyomtalanul.

Könyvismertetés. A napokban jelent meg egy kis könyv „Vasárnap Délután” címen. Írta Dr. Ecsedy Aladár. Rövid kis beszédeket tartalmaz vasárnap és ünnepnap délutánokra. Használhatja ezeket a lelkipásztor a templomban, de áldásos olvasmányok ezek a hívő lélek számára odahaza is. Főképpen ilyen szempontból szeretnénk ajánlani e kis könyvecskét. Napjainkban sokszor előfordul, hogy valaki nem tud elmenni Isten házába. De hiányzanak olyan könyvek, amelyekben rövid beszédeket találhat az ilyen otthonmaradt hívő lélek. A kis könyv ára 4.— P és kapható a szerzőnél Tahitófalun, de megrendelhető a Keresztyén Könyvesháznál is, Budapest, VI. Felső Erdősor 5.

D I C S É R E T.

Halld meg ma újra szerelmem halk dalát,
Szivedhez küldök csöndes halleluját.
Erőtlen karomért, hogy meg nem vetettél,
Hütlén voltam, álnok, — hogy mégis szerettél.

Légy ezerszer áldott, kerted kis paránya
Sóhaj feléd egek s boldogok Királya...
Jó annak, akinek öledbe jutott hely.
Te adtál rá ruhát, tanítottad szemmel. —

Tüske bozótokban karod védi, áldja.
Lehet bár hontalan — van — ki haza várja
Tépett? sebes szívű? tüzcsókod ha éri...
Erdődel a kétség nagy falát átlépi.

Légy áldott, ha munkát adsz fáradt kezembe.
Akkor is, ha álmod szórsz égő szememre.
Áldalak, mint ember. Áldalak, mint lélek.
Kegyelmedben bizok, karodban nem félek!

Veronika tv.

Szerkesztői rovat.

Bizony nehéz megtanulni a várakozás leckéjét. Néha az okoz nekünk bajt, hogy be-képzeld magunknak, hogy emberek várakoztatnak meg bennünket. Haragszunk, mert nem elég gyorsan kapjuk meg azt, amit joggal a magunkénak tartunk már is. Néha sokáig kell várni, míg valamilyen fontos kérvényünket intézik el, máskor türelmetlenkedünk azért, mert a postás nem hozta még meg a várva-várt levelet. Ha imádságunk meghallgatásra nem talál — legalább mi ezt gondoljuk — türelmetlenné leszünk és kishitűekké.

Isten azonban éppen a várakozásra igen nagy sulyt helyez. A várakozással mutatjuk meg és teszünk bizonyosságot hitünkről. Ha soha nem kellene semmire sem várni, hogyan mutatnánk meg, hogy bizalmunk van Hozzá, aki életünket vezeti. Az Ur Jézus is várakozásra inti tanítványait. Mennyi baj és szomorúságtól óvhatott volna meg Isten minket, ha várni tudtunk volna. Az elhamarkodott cselekedet sok szerencsétlenséget hozott már az emberre. Az Ur Szent Lelke is hosszú várakozás és imádság gyümölcseként áradt ki az emberekre.

Igen nagy erőt ad a várakozásra az a tudat, hogy Isten kezében vagyunk, akár érezzük ezt, akár nem. Sokszor éppen akkor nyújtja Isten legnagyobb áldásait, amikor hisszük, hogy elfelejtett bennünket. Tehát ne türelmetlenkedjünk, hanem bizzuk magunkat, valamint azokat, kiket szeretünk és egész munkánkat az Urra. Ő mindig meghallgatja könyörgésünket, még ha látszólag nem venné is figyelembe azokat. Mutassuk meg bizalmunkat Iránta azáltal, hogy várunk Reá, de közben felebarátainkkal szemben gyakoroljuk az Ő szeretetét.

Azok ítélnék leginkább vakmerőn, kik mások érdemeit könnyen ócsárolják; kik inkább szeretnek gyalázní és kárhozatni, mint javítani és igazgatni. Ez a hiba vagy a kevélységben, vagy irigységben rejlik.

Szt. Agoston.

**Olvasd és terjeszd
a „Békeharang”-ot!**

Kéziratokat nem őrizünk meg és nem adunk vissza.

Kiadja: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős kiadó és szerkesztő:
Tessényi János, Budakeszi, Fő-u. 5.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár.
Nyomdáért felel: Henczer István.